
Kdo popsal víc stránek?

Kdo popsal víc stránek?

LIDOVÉ NOVINY

20.12.2011, Rubrika: Akademie, Strana: 19, Autor: Radka Kvačková

Mezi Radou vysokých škol a ministerstvem školství se rozpoutal zajímavý spor o to, kdo popsal víc stránek papíru. Vlastně jde o věcný záměr zákona o finanční pomoci studentům, na jehož základě se má ale také v budoucnu vybírat školné. Rada tvrdí, že návrh má jen dvě stránky, a přitom stál spoustu peněz. Ministr kontruje, že materiál má devadesát stran a obsahuje vše, co má obsahovat, včetně několika variant řešení. Rada říká: My jsme jenom připomínek napsali 134 stran! A ministr zase: Tolik stránek jste dali dohromady proto, že jste do těch připomínek zkopírovali celý náš věcný záměr! Vzhledem k tomu, že mám věcný záměr zákona k dispozici, mohu potvrdit, že má skutečně 90 stran a je tam i hodně výpočtů a tabulek – jako například ty, které ukazují, jak se bude vyvíjet zadlužení vysokoškoláků v příštích letech. Přesto bude mít Rada vysokých škol nejspíš pravdu, když naznačuje, že za ty peníze, co byly na reformu terciárního vzdělávání vyčleněny, by se dalo čekat víc. To ovšem nemusí být problém toho návrhu, ale té částky. (Původně činila 91 milionů a po zásahu ministra se údajně smrškla jen na polovinu.) V receptu, kterým chce Národní ekonomická rada vlády přispět do debaty, jak šetřit v případě mimořádně nepříznivého vývoje ekonomiky, se objevila jedna zvláště zajímavá myšlenka. Aspoň ve verzi, kterou jsme si mohli přečíst v novinách, se říká, že by se mohlo, mimo jiné, o jeden semestr zkrátit vysokoškolské studium. Zajímavý nápad, napadlo mne a už jsem se chystala uchopit téma za pačesy. Osobně si totiž myslím, že platit pět až šest let studia lidem, z nichž velká část stihne při škole ještě docela slušně vydělávat, je trochu přepych. Byla to ale falešná stopa. Člen NERV Tomáš Sedláček mi do telefonu vysvětlil, že jde o dezinterpretaci. Materiál prý unikl nehotový, ale hlavně, nemělo jít o zkrácení studia, ale o to, že by školy nedostávaly na studenty státní dotace ještě o rok déle, než činí standardní doba studia (jako teď), ale jen o půl roku. Tak nic.

Testy, které psali žáci na stovce základních škol, aby se prověřila technika a logistika, byly sice jen provizorní, ale shánka po nich je přesto značná. Teď všichni přemýšlí, jestli by věděli to, co se chce od devátáků, třeba že slovo „někteří“ je zájmeno, a jestli by poznali, že podstatné jméno v sedmém pádě není předmět. Mnozí se přiznávají, že nepoznali. Naštěstí to vypadá, že v testech půjde i o něco jiného. O to, jestli je člověk, který opouští základní školu, schopen rozumět psanému slovu. To by ale měl opravdu každý, ne? Jasně je rozhodně jedno: Lidé testy baví.

Nepřehlédli jste v LN článek „Dejte vajíčko nenamalovaný“ od ekonoma Petra Bartoně, působícího na chicagské univerzitě? Upozorňuje na skutečnost, že cena vajíček (lidských), která darují vysokoškolačky, aby tak pomohly k dítěti neplodným párům, roste. Jednu jsem poznala v Americe. Před šesti lety dostala za odběr pět tisíc dolarů a zaplatila si tak rok studia na univerzitě. Teď prý se platí za jeden odběr až pětatřicet tisíc. Tedy pokud vysokoškolačka vykazuje výborný prospěch.

Představa, že jdu na trh s vlastními vajíčky a zvyšuju cenu předložením indexu, je poněkud obskurní, ale věc má určitou logiku. Tedy aspoň pokud připustíme, že čím lepší prospěch, tím vyšší inteligence a lepší genofond. A nakonec to může mít vlastně na populaci příznivý vliv. Zvláště když si uvědomíme, že v přirozeném plození dětí se vysokoškolačky velkou výkonností nevyznačují. Spíš naopak.

Výsledky všeobecného sčítání nám zase nepřinesly hodnověrnou informaci o tom, kolik u nás žije Romů, natož kolik romských žáků je třeba v praktických školách. Tak snad pomůže ta ombudsmanova metoda. Moc se mi líbila odpověď na otázku, v čem spočívá. Zněla: Ve vizuálním pozorování. Není nad to.